

ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วม กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี BUNDIT-PATANASILPA INSTITUTE STUDENTS' OPINIONS ON THE PARTICIPATION IN DRAMATIC AND MUSICAL ACTIVITIES

นพคุณ สุคประเสริฐ¹, สุวพร ตั้งสมวรณ์พงษ์²

¹สาขาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนานาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะ และด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2-5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จากคณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 693 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการพัฒนาบุคลิกภาพที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, นักศึกษา, สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, กิจกรรม, การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี

Abstract

This study is aimed at studying and comparing student's opinions on their the participation in 4 aspects of Bundit-Patanasilpa Institute's Dramatic and Musical Activities in regard to management, professional value, artistic value and personality development classified by gender, educational levels, major fields of study and grade point average (GPA). The samples were 693 undergraduate students, studying in the 2nd-5th years of faculty of Arts Education and the Faculty of Music and Drama, Bundit-Patanasilpa Institute, in the first semester of the 2008 academic year. The instrument used for data collection was five-point Likert scale questionnaires. Arithmetic mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance and Scheffe's paired test were statistically used for data analysis.

The research finding revealed that:

1. Students perceived the participation in dramatic and musical activities in overall and each aspect at a highly appropriate level.

2. No significant differences were found in the opinions of male and female students on the participation in Bundit-Patanasilpa Institute's dramatic and musical activities in overall and each aspect.

3. No significant differences were found in the opinions of students with different educational levels on the participation in Bundit-Patanasilpa Institute's dramatic and musical activities in overall and each aspect, except in the aspect of dramatic and musical activity management which was significantly different at the 0.05 level.

4. No significant differences were found in the opinions of students with different major fields on the participation in Bundit-Patanasilpa Institute's dramatic and musical activities in overall and each aspect, except in the aspect of personality development which was significantly different at the 0.05 level.

5. No significant differences were found in the opinions of the students with different grade point average (GPA) on the participation in Bundit-Patanasilpa Institute's dramatic and musical activities in overall and each aspect.

Keywords: Opinions on the Participation, Students, Bundit-patanasilpa institute, Activities, Dramatic and Musical

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันการศึกษา ระดับสูงที่มีความสำคัญต่อสังคม และประเทศชาติ เพราะเป็นแหล่งวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่างๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ภารกิจที่สำคัญของสถาบัน การศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยทั่วไปนั้น คือ การสอนวิชาการและวิชาชีพ การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุง ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม [1] ภารกิจเกี่ยวกับการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีความสำคัญในการ จรรโลงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยได้กำหนด ไว้เป็นหนึ่งในภารกิจหลักที่สำคัญของสถาบัน อุดมศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบัน อุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้าน ช่างศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ทั้งไทยและสากล และศิลปวัฒนธรรม มีความเป็นมาในการจัดตั้ง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยเริ่มต้นมาจากกรม ศิลปากร เป็นสถาบันการศึกษาด้านศิลปะที่มุ่งสร้าง สรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ผลิตบบัณฑิตให้มีความเป็น เลิศทางศิลปะควบคู่คุณธรรม เพื่อผดุงรักษาและ สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีภารกิจต้องปฏิบัติ [2] คือ 1) ด้านการผลิตบัณฑิต ให้มีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ คือ บัณฑิตจะต้องมีความรู้คู่คุณธรรม รอบรู้งานศิลปะด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และ ดุริยางคศิลป์ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการอนุรักษ์ พัฒนา และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดก ล้ำค่าของชาติ 2) ด้านการวิจัย มุ่งส่งเสริมและ พัฒนาการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ควบคู่ไปกับ กระบวนการเรียนการสอน เน้นการพัฒนาองค์ ความรู้และการพัฒนาต้นแบบ 3) ด้านบริการสังคม มุ่งให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยการเผยแพร่ ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ เพื่อพัฒนาจิตใจของ

ประชาชนให้รักและชื่นชมในความงามของศิลปะ โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับการ บริการวิชาการสังคม และจัดกิจกรรมบริการวิชาการ แก่สังคม 4) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีหลักสูตรและกิจกรรม ที่มุ่งปลูกฝัง เสริมสร้างให้มีความซาบซึ้ง และ เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม มีวัตถุประสงค์ ในการจัดการศึกษา [2] คือ ผลิตบบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงานศิลปกรรม นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ นำไปสู่อาชีพช่าง ศิลปกรรม ศิลปิน ครูศิลปะ นักวิชาการศิลปะ และ นักบริหารวิชาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม และเจตคติ ที่ดีต่อวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้อย่าง มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สนับสนุนงานการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และประยุกต์ ใช้ความรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อความเป็นเลิศ ในทางวิชาการศิลปะ และเพื่อให้ความร่วมมือ และบริการสังคมทางด้านวิชาศิลปะสาขาต่าง ๆ อันจะยังประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

ดังนั้นพันธกิจหลักที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต้องตระหนักคือ เรื่องการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง ชำรง รักษา และสืบทอดงานศิลปวัฒนธรรมอันเป็น เอกลักษณะของชาติด้วยการให้บริการแก่สังคม และประเทศชาติ งานส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม มีทั้งงาน ระดับชาติ เช่น การแสดงและบรรเลงต้อนรับแขก ต่างประเทศ หรือการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ในต่างประเทศ งานระดับหน่วยงานต่างๆ ทั่วไป หรือแม้กระทั่งงานบริการชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่ จะมุ่งไปเพื่อการเผยแพร่และปลูกฝังศิลปวัฒนธรรม หรือเพื่อผ่อนคลาย ความตึงเครียดในรูปแบบของ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี เป็นส่วนใหญ่ ในการร่วม กิจกรรมเกี่ยวกับนาฏศิลป์ และดนตรีดังกล่าวนี้

พบว่า นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาในด้านการดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ดนตรี
2. ปัญหาทางด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ดนตรี
3. ปัญหาด้านคุณค่าทางศิลปะ
4. ปัญหาด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงกำหนดการวางแผน การดำเนินงานพัฒนา และส่งเสริมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรี ให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 4 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะ และด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2-5 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปศึกษา จำนวน 693 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.94

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ที่แตกต่างกันอย่างมีอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

1. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า นักศึกษา มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็น สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในด้านที่เกี่ยวข้อง กับศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ มีหน้าที่ในการอนุรักษ์ ส่งเสริม สืบสาน และเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ ให้แก่เยาวชน และประชาชนทั่วไป ซึ่งถือเป็นการส่งเสริม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญของ ประเทศได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทาง ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ ปลูกฝังให้นักศึกษาได้ตระหนักในคุณค่าและสร้างค่านิยมที่ดี ในด้านศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาความพร้อมและพัฒนาบุคลิกภาพ เพื่อเสริมสร้างให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์อีกด้วย การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีนโยบายที่ส่งเสริม

และสนับสนุนให้จัดกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ในรูปแบบต่างๆ ให้นักศึกษานั้น ย่อมเป็นการสร้าง ทักษะฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ พัฒนาบุคลิกภาพ และเป็นการปลูกฝังความคิดที่ดีในการเข้าร่วม กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีให้กับผู้เรียนด้วย ดังที่ พฤกษ์ เกาถวิล [3] กล่าวถึงการจัดกิจกรรม นักศึกษาว่า เป็นสิ่งสำคัญยิ่งประการหนึ่งของการ พัฒนานักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นจุดเชื่อม ระหว่างวิชาการที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสังคม รอบข้าง กิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้แก่ศึกษา จึงมีส่วนหล่อหลอมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มี คุณภาพ เช่นเดียวกับ สำเนาวิชาศิลป์ [4] ที่กล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์นั้น ต้องพิจารณาถึงนักศึกษาแต่ละคนและต้องเข้าใจ ความแตกต่างของนักศึกษาในด้านต่างๆ เช่น ภูมิหลัง ความสามารถ ความสนใจ ตลอดจนเป้าหมายของ นักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โดยสามารถ ควบคุมอารมณ์ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจของ ตนได้ มีจริยธรรม มีความเจริญทางร่างกาย และ มีความสามารถที่จะเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสม กับตนเองได้ สิ่งเหล่านี้จะทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิตและเป็นประโยชน์ต่อสังคม และ สอดคล้องกับทบวงมหาวิทยาลัย [5] ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและ เอกลักษณ์อันดีงาม นำความรู้ทางวิชาการและบริการ ไปสร้างสรรค์ และพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพการณ์ที่เป็นจริง

มีความรับผิดชอบ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักทำงานร่วมกัน เป็นทีมซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาและส่วนรวม นอกจากนี้ยังเป็นการตอบสนองความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลอีกด้วย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดขึ้นให้กับนักศึกษาและประชาชนทั่วไปนั้น ส่งผลให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ทางวิชาชีพอันเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งมีคุณค่ายิ่งต่อตนเองและส่วนรวม ในการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ความรู้ต่างๆ ที่ได้รับมาก่อนให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง ในบทบาทหน้าที่ต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามความถนัดของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งในการปฏิบัติงานในแต่ละหน้าที่นั้น ส่งผลให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์และเรียนรู้ถึงการจัดกิจกรรมที่ต้องนำความรู้ภาคทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เป็นรูปธรรม ไม่ว่าจะเป็นงานในด้านการแสดง งานดูแลกำกับเวที งานธุรการ งานประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย งานแต่งหน้าแต่งตัว งานการบรรเลงดนตรี งานประชาสัมพันธ์งานต้อนรับงานประเมินและติดตามผล เป็นต้น ซึ่งงานต่างๆ เหล่านี้ ทำให้นักศึกษาที่ได้ร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ได้ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ด้านต่างๆ ที่ตนได้รับมอบหมาย โดยมีการตั้งใจปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงด้วยความเรียบร้อย ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย [5]

กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาสามารถทำให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่ดีงาม สามารถนำความรู้ทางวิชาการไปสร้างสรรค์และพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้ สอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา [6] ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาจะส่งเสริมให้นักศึกษาแต่ละคนได้รู้จักตนเองมากขึ้นโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงออก รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ และฝึกความคิด ตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ วิจิตร ลินสิริ [7] ยังกล่าวว่า การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาให้ได้ผลดีจำเป็นต้องมีปัจจัยที่สำคัญ คือ คน ทั้งนี้เพราะในการจัดกิจกรรม นักศึกษาต้องมีคนในการดำเนินการ และต้องมีคนในการเข้าร่วมกิจกรรม ทรัพยากร ได้แก่ เงิน เครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดกิจกรรม เป็นต้น การจัดการ คือ กระบวนการในการบริหารจัดการคนและทรัพยากรให้เหมาะสมรวมถึงขวัญหรือกำลังใจในการทำงานเพื่อให้งานสามารถดำเนินไปด้วยดี

1.2 ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้เข้าใจในความเป็นนาฏศิลป์ ดนตรีเพิ่มขึ้น ถือได้ว่าเป็นการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพที่สมบูรณ์ให้แก่นักศึกษา ในการจัดกิจกรรมนั้น ทำให้นักศึกษามีความชำนาญในวิชาชีพของตน เป็นการ

ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถพิเศษเฉพาะตน ส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น ถือได้ว่ามีคุณค่าและมีประโยชน์ ต่อตัวนักศึกษาในการนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบ อาชีพต่างๆ อีกด้วย สอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช [8] ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้ได้ความรู้ และประสบการณ์จริง ทำให้นักศึกษาสามารถ ปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ กิจกรรมต่างๆ ช่วยให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อกลุ่ม มีความเข้าใจ บุคคลอื่น สามารถพัฒนาตนให้เป็นผู้และผู้ตาม ที่ดี เช่นเดียวกับ สำเนาวิ ขจรศิลป์ [6] ที่กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจะทำให้นักศึกษา ได้ใช้พลังงานร่างกาย และความคิดกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถค้นหา อาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ และยังเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานให้กับ นักศึกษาอีกด้วย

1.3 ด้านคุณค่าทางศิลปะ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาได้รับคัดเลือก ให้ร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สร้างความภาคภูมิใจ ถือเป็นประสบการณ์ทางวิชาชีพที่ดี ซึ่งในการ จัดกิจกรรมนี้สามารถส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษา เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่ สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประจำชาติสู่สาธารณชน ดังพระราชโองการของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี [9] ในพระราชพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ความว่า “งานด้านการศึกษา ศิลปะ และ วัฒนธรรมนั้น เป็นงานสร้างสรรค์ความเจริญ ทางปัญญาและจิตใจ ซึ่งเป็นทั้งต้นเหตุทั้งองค์

ประกอบ ที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่น ๆ ทั้งหมด และเป็นปัจจัยที่จะช่วยให้เรารักษา และดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป ทุกคน จึงต้องทำความเข้าใจในความสำคัญข้อนี้ให้ ถ่องแท้ และต้องสำนึกตระหนักในหน้าที่ ในความผูกพันอันมีอยู่ต่อบ้านเมืองและสังคม แล้วเพียรพยายามปฏิบัติงานของตน ด้วยความตั้งใจจริงจังและด้วยความรับผิดชอบ อย่างสูง เพื่อให้งานที่ทำบังเกิดผลเป็นประโยชน์ เป็นความเจริญมั่นคงแก่ประเทศชาติ อย่างแท้จริง” เช่นเดียวกับ วิรุณ ตั้งเจริญ [10] ที่กล่าวถึงคุณค่าของศิลปะว่า ทำให้เกิดความ พึงพอใจ มีอารมณ์ที่มั่นคง กล้าแสดงออก ทำให้สามารถเรียนรู้การทำงานและปรับตัวใน สถานการณ์ต่างๆ ได้

1.4 ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสม ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ส่งเสริมและสนับสนุน ให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ ดนตรี ทั้งนี้กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นมีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ ทางวิชาชีพ และการพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อที่จะเป็น บัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจ ซึ่งกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมต่างๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการนั่ง การยืน การเดิน การแสดงความเคารพ หรือแม้กระทั่ง การแสดงด้วยท่าทางด้านนาฏศิลป์ในรูปแบบต่างๆ การฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักอ่อนน้อม ถ่อมตนทำให้นักศึกษาเกิดการสังสรรค์กิจกรรมต่างๆ จนกลายเป็นบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ซึ่ง

ลักษณะนิสัยที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ศึกษาทางด้านนาฏศิลป์ และดนตรี ทำให้เป็นบุคคลที่กล้าแสดงออกอย่าง มีเหตุผล เหมาะสมกับสถานการณ์ มีจิตใจร่าเริง มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์รู้จักการช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความรับผิดชอบ รู้รักสามัคคี เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และสามารถดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข กล่าวได้ว่าเป็น เอกลักษณ์ เฉพาะที่มีความแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ กิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีที่สถาบันได้จัดขึ้นนี้ จึง ส่งผลให้นักศึกษาได้มีบุคลิกภาพที่ดี ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา [11] กล่าวว่า กิจกรรม นักศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาแต่ละคนได้รู้จักตนเอง มากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็น ผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะสู่ ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเปิดโอกาส ให้นักศึกษามีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงออก รู้จักฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบและฝึกความคิด ตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา [12] ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น รู้จักการ เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เกิดความมั่นใจในตนเอง ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การควบคุมอารมณ์ การเข้าถึงชุมชน และ ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ วิมลศรี อุปมัย [13] กล่าวว่า การฝึก นาฏศิลป์ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถพัฒนาคน ให้สมบูรณ์ทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย จิตใจ สังคม และ ทักษะคนดี ผู้ที่มีส่วนร่วมในการแสดงกิจกรรมนาฏศิลป์ นอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจ และได้ฝึกทักษะ ตามความสามารถของตนแล้ว ยังทำให้เป็นผู้มี บุคลิกภาพที่ดี มีสุนทรีย์ในความงามอันเป็นพื้นฐาน

สำหรับการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิต

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง นาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีวุฒิภาวะ คุณวุฒิ วิทยุฒิใกล้เคียงกัน ศึกษา วิชาชีพทางศิลปะเหมือนกันและอยู่ในสภาพแวดล้อม เดียวกันเมื่อเข้ามาศึกษาต่อในด้านวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี อาจมีแนวความคิดที่สอดคล้องกัน ซึ่ง แนวความคิดดังกล่าวอาจเกิดจากการศึกษาเล่า เรียนในสายวิชาชีพเดียวกัน มีการสนทนาพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มเพื่อน เมื่อ มีการจัดกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของ สถาบันส่งผลให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงต้อง ร่วมมือร่วมใจในการจัดกิจกรรมการแสดงต่างๆ ให้ ประสบผลสำเร็จลงด้วยดี และในการจัดกิจกรรม การแสดงต่างๆ ของสถาบันจัดได้ตามความเหมาะสม ของนักศึกษาทั้งชายและหญิง ซึ่งนักศึกษา สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้เท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละ ด้านไม่แตกต่างกัน ดังที่ สุรางค์ ไคว้ตะกุล [14] กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ เป็นสิ่งที่สังคม คาดหวังไว้ แต่ความแตกต่างจริงมีน้อยมาก ควรคิดว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความรู้ ความสามารถเท่ากัน และที่สำคัญไม่ควรคาดหวัง ว่าเพศใดเพศหนึ่งจะมีความสามารถโดดเด่นกว่ากัน นอกจากนี้ สำเนาวิ ขจรศิลป์ [6] กล่าวว่า การที่ นักศึกษาได้รับอิทธิพลจากการอยู่ในสภาพแวดล้อม ที่มีลักษณะเดียวกัน ย่อมส่งผลต่อความคิด ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษา

ได้พยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และบริบทของสถาบันการศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติหรือความคิดที่คล้ายกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีจุดมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคคลเพื่อการเป็นครูและศิลปิน เพื่อให้เป็นผู้สร้างสรรค์ อนุรักษ์ ถ่ายทอด พัฒนา และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งนักศึกษาไม่ว่าจะศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีใดก็ตาม ต่างก็มีความมุ่งมั่นตั้งใจ และมีความกล้าแสดงออกในศักยภาพและความสามารถของตนเอง เมื่อมีกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ซึ่งเป็นกิจกรรมของสถาบันที่นักศึกษาเข้าร่วม ทำให้นักศึกษาทุกชั้นปีได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะความรู้ที่ได้ศึกษามาจนเกิดความชำนาญ มีประสบการณ์ที่ดี เรียนรู้ในการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องกระทำร่วมกัน จนเกิดทัศนคติที่ดีในการเข้าร่วมกิจกรรม รู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และกล้าแสดงความสามารถของตนเองต่อสาธารณชน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา [6] กล่าวว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาควรเน้นกิจกรรมการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา และครูควรเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียน ให้ความเป็นกันเองกับศิษย์ ดูแลเอาใจใส่เสมือนเป็นบุคคลในครอบครัว และ สุชาญ โภคิน [15] กล่าวว่า กิจกรรมช่วยพัฒนานักศึกษาให้รู้จักทำงานเป็นทีม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ มีความรู้สึก ความคิดเห็น มีความรับผิดชอบ ความสนใจ ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายคลึงกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดง

นาฏศิลป์ ดนตรี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นนักศึกษาที่เพิ่งเข้ามาศึกษาและใช้ชีวิตในสถาบันได้เพียง 1 ปี จึงมีความคุ้นเคยกับสถาบันน้อย นอกจากนี้ยังต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ ของสถาบันไม่ว่าจะเป็นกระบวนการศึกษา ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ภายในสถาบัน การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน การปรับตัวในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันจัดขึ้น ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า เป็นนักศึกษาที่อยู่ในสถาบันมานานกว่า เป็นปีสุดท้ายที่ใกล้จะจบการศึกษา มีประสบการณ์และวุฒิภาวะมากกว่า มีความเป็นตัวของตัวเองสูง และที่สำคัญ นักศึกษากลุ่มนี้มีกิจกรรมที่ต้องทำงานร่วมกันเป็นทีม มีการพบปะสังสรรค์ร่วมแสดงความคิดเห็นกันในกลุ่มอยู่เสมอ โดยเฉพาะการทำศิลปนิพนธ์ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ร่วมกันประดิษฐ์คิดค้นผลงานทางศิลปะ ซึ่งเป็นเหตุให้นักศึกษามีกระบวนการกลุ่มเพื่อปรึกษาหารือวางแผนการทำงานร่วมกัน มีการเสนอความคิดและการยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น เพื่อความสำเร็จลุล่วงในกิจกรรมดังกล่าว ทำให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ทำให้ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีของนักศึกษา ด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีที่แตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา [16] กล่าวว่า สังคมกลุ่มเพื่อนจะทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ และกลุ่มจะสนับสนุนองอารมณ์จิตใจ และความต้องการของนักศึกษากลุ่มเพื่อนจะกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความคิดและประสบการณ์ใหม่

4. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาแตกต่างกัน

มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมประจำชาติโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง สืบทอด เผยแพร่ หรือให้บริการบริการสังคมด้วยงานศิลปะแขนงต่างๆ ซึ่งเป็นการปลูกฝังค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี ทัศนคติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ดนตรีให้แก่นักศึกษา ดังที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ [2] กล่าวไว้ในวัตถุประสงค์ของสถาบันว่า เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงานศิลปกรรม นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากบุคลิกภาพ ความสนใจ อุปนิสัยของนักศึกษา และธรรมชาติของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลักษณะเฉพาะเป็นการศึกษาวิชาชีพทางด้านศิลปะเหมือนกัน แต่แตกต่างกันในด้านของแนวทางปฏิบัติของแต่ละคณะวิชา มีส่วนทำให้นักศึกษาต่างคณะมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพแตกต่างกัน กล่าวคือ คณะศิลปศึกษาเป็นคณะที่มุ่งผลิตบัณฑิตเพื่อไปประกอบวิชาชีพครู ซึ่งนักศึกษาที่เรียนวิชาชีพนี้จะต้องรักการศึกษารูจักการค้นคว้าแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ อยู่เสมอ มีนิสัยที่ละเอียดถี่ถ้วน มีความรอบคอบ มีจิตวิทยาในการถ่ายทอดศิลปะแขนงต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนด้วยใจรัก ส่วนคณะศิลปนาฏดุริยางค์เป็นคณะที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในด้านนาฏศิลป์และดนตรีที่นำไปสู่การประกอบอาชีพศิลปิน ซึ่งนักศึกษาที่เรียนวิชาชีพ

นี้จะต้องรักและชื่นชอบในศิลปะแขนงนาฏศิลป์ และดนตรีเป็นอย่างมาก เป็นผู้มีพรสวรรค์ มีอารมณ์สุนทรีย์ มีจินตนาการ สนใจใฝ่รู้ในศิลปะแขนงนี้ โดยเฉพาะ ดังนั้นจึงทำให้แนวคิดและการถ่ายทอดศาสตร์ทางด้านนาฏศิลป์และดนตรีของคณะศิลปศึกษา และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ออกมาในลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อด้านการพัฒนาบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ [1] กล่าวว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจะทำให้นักศึกษาได้ใช้พลังร่างกายและความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา [6] กล่าวว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาควรเน้นกิจกรรมการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกๆ ด้าน ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษา นักศึกษาควรได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการและความถนัด และการจัดกิจกรรมต้องมีการสร้างเสริมโดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก

5. นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาทุกคนเมื่อเข้าศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่างก็ได้รับการอบรมขัดเกลาประสบการณ์ต่างๆ ทั้งด้านวิชาชีพและการดำรงชีวิต กิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีที่สถาบันจัดขึ้น เป็นกิจกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนทักษะและประสบการณ์ การรวมกลุ่มเพื่อการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทำให้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ มีการแนะนำชี้แนะแนวทางการปฏิบัติด้านต่างๆ ให้กับเพื่อนในกลุ่มจนเกิด

ความชำนาญทางวิชาชีพตามความถนัดของแต่ละบุคคล แม้ว่าความสามารถในการเรียนในรายวิชาจะได้คะแนนไม่ดี แต่นักศึกษาส่วนใหญ่มีใจรักในการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ดังนั้นแม้นักศึกษาจะมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน แต่ก็ไม่ส่งผลให้มีความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างกัน ดังที่จิรวัดณ์ วีรังกร [17] กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ สามารถบริหารเวลาได้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ นักศึกษารู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเอง ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ อาภรณ์ และจาดุรงค์ มนตรีศาสตร์ [18] ยังกล่าวว่า การฝึกหัดนาฏศิลป์ และดนตรีถ้าต้องการให้บรรลุความสำเร็จด้วยดี สามารถแสดงได้ถูกต้องตามแบบแผนจริง ต้องใช้ระยะเวลายาวนาน และต้องเป็นผู้ที่มีนิสัยรักวิชาการด้านนี้อย่างจริงจังเท่านั้น เพราะต้องอดทนต่อการฝึกฝน แม้ไม่คอยฉลาดแต่ถ้ามีความเคารพ เชื่อฟังครู และขยันหมั่นฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเป็นนักแสดงที่ดีได้ ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการพัฒนาการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี โดยกระตุ้นและปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับโอกาส

ในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงอย่างทั่วถึงทุกคน นอกจากนี้ เพื่อให้การจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทางสถาบันจึงควรพิจารณางานการแสดง และการบรรเลงดนตรีทั้งที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานในภาครัฐและเอกชน หรือจากองค์กรต่างๆ ให้มีปริมาณงานที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และศักยภาพของนักศึกษา

2. ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เพื่อให้นักศึกษาเห็นคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรีมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักในคุณค่าทางวิชาชีพของตน และสิ่งที่นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาทางวิชาชีพจากสถาบันในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี อาทิ การส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้เทคนิควิธีการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีอย่างถูกต้องตามแบบแผนจากผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม และควรส่งเสริม ปลูกจิตสำนึกความรับผิดชอบในการทำงาน และการสร้างสัมพันธภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลในการทำงานให้แก่นักศึกษาด้วย

3. ด้านคุณค่าทางศิลปะ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เพื่อให้นักศึกษาเห็นคุณค่าทางศิลปะมากขึ้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ควรมีแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาให้ดำรงอยู่คู่สังคมไทยต่อไป ซึ่งจากสภาพการณ์บ้านเมืองสังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะต้องรักษา

ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติที่ทรงคุณค่าไว้ให้เป็นมรดกสืบทอด โดยเฉพาอย่างยิ่งทักษะวิชานาฏศิลป์และดนตรีเป็นศาสตร์ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ส่งเสริมและพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ของบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

4. ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เพื่อให้การพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษามีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ควรมีการพัฒนา ส่งเสริม และให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีความสุข เนื่องจากในปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอย่างมากมาย โดยเฉพาะกระแสของค่านิยมจากต่างประเทศที่เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิต

ประจำวันของผู้คนในสังคม ทั้งนี้อาจส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของนักศึกษาทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไป หากไม่ได้รับการดูแลจากสถาบันการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั่วประเทศ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ที่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา

2. ควรมีการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั่วประเทศ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวางแผนและนโยบายที่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา

3. ควรวิจัยองค์ความรู้ทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์ เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานที่ยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำเนา ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- [2] สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2549). *คู่มือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549*. กรุงเทพฯ: นุชาการพิมพ์.
- [3] พฤษ์ เกาถวิล. (2551). *บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาในการดำเนินงานโครงการค่ายเรียนรู้คุณธรรมนำชีวิตพอเพียงปี 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- [4] สำเนา ขจรศิลป์. (2525). *หลักกิจการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [5] ทบวงมหาวิทยาลัย. (2540). *การสำรวจความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมโครงการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2538*. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- [6] วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2538). *กิจการศึกษายุคโลกาภิวัตน์*. เอกสารทางวิชาการ คณะกรรมการกิจการนักศึกษาสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- [7] วิจิตร สิ้นสิริ. (2534). *การอุดมศึกษาเชิงรุก. ภาควิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- [8] ชิดารัตน์ บุญนุช. (2543). *การพัฒนากิจกรรมนิตินักศึกษา. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.*
- [9] สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2552). *พระราชโองการของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยศิลปากร ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วันจันทร์ที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2537. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2552, จาก http://61.19.244.251/searchresult.php?quick_word=BP&quick*
- [10] วิรุณ ตั้งเจริญ. (2524). *ศิลปะเด็กในเอกสารสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก เล่ม 3: หน่วยที่ 11 - 15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- [11] วิลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนิตินักศึกษา. กรุงเทพฯ: ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.*
- [12] สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2546). *คู่มือการดำเนินโครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิตินักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.*
- [13] วิมลศรี อุปมัย. (2524). *นาฏกรรมและการละคร : หลักการบริหารและการจัดการแสดง. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.*
- [14] สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- [15] สุชาญ โภคิน. (2539). *วิสัยทัศน์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต ใน เอกสารประกอบการบรรยาย การสัมมนาทางวิชาการเรื่องวิกฤตอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: หน้า 1.*
- [16] วิลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). *งานบุคลากรนิตินักศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- [17] จิรวัดน์ วีรังกร. (2542). *คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนิตินิสิต ใน พื้นฐานทักษะการดำเนินกิจกรรมนิตินิสิต. กรุงเทพฯ: กองกิจการนิตินิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- [18] อารมณ์ มนตรีศาสตร์; และ จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2525). *นาฏศิลป์เพื่อการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อุดมศึกษาเอกชน.*